Kreds, som da kom frem med en Bemærkning til den høitærede Minister om, at det vilde have været ønskeligt, at Sagen var bleven yderligere drøftet i Amtsraadene. Jeg skylder i Forbindelse hermed tillige min ærede Ven til Venstre (Estrup) at fremkomme med den Udtalelse, at han ikke kan siges under Forhandlingerne om denne Sag her at have været i Modstrid med sine Udtalelser ved Sagens Behandling i Amtsraadet. Saa vidt jeg har opfattet ham, har han heller ikke her billiget det System, som er opstillet i Regjeringsforslaget; men har tvertimod selv indrømmet, at det lider af væsentlige Mangler. Det er vel muligt, at han alligevel foretrækker dette Forslag for det nu Bestaaende, men han har dog i flere Retninger udtalt sig imod det her, ligesaavel som han gjorde det i Amtsraadet. — Men, medens jeg nu er enig med ham i, at der er væsentlige Mangler i Regjeringsforslaget, er jeg aldeles uenig med ham i, at disse Mangler ere blevne afhjulpne ved de Forslag, der bleve vedtagne ved Sagens Behandling her igaar. Jeg kan ikke komme bort fra den Betragtning, at Snekastningen langtfra er en Sag af saa vigtig Beskaffenhed, at vi af Hensyn dertil skulde indføre en saa stor og radikal Forandring i de bestaaende kommunale Beskatningsforhold, som vi her staa i Begreb med at gjøre. Det er tvertimod min Overbevisning, at Snekastningen bør vedblive at være, hvad den nu i det Væsentlige er, en Hartkornsbyrde.

Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Ja, jeg skal give den ærede Ordfører Ordet, hvis det kun er for en kort Bemærkning; thi jeg vil ikke anse det for rigtigt at komme ind paa Forhandlinger, som jo ere afsluttede.

Ordføreren: Ja, det er for en kort Bemærkning. Efter det ærede Medlems Udtalelser, som nu satte sig, maa jeg antage, at jeg har udtrykt mig for stærkt, eller maaske noget misforstaaet det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) i den Maade, hvorpaa han paa et tidligere Standpunkt har opfattet Sagen, og jeg gjør ham derfor en Undskyldning, hvis jeg skulde have brugt for stærke Udtryk i denne Henseende.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker kun i Anledning af en Henstilling, der blev gjort til mig af den ærede Ordfører at sige, at jeg overhovedet ikke ynder det Princip at lade de kommunale Autoriteter erklære sig over Lovforslag i det Hele. Det giver let Anledning til Spaltninger, som ere lidet ønskelige, og til Reisning af politiske Synspunkter i de kommunale Institutioner, som jeg maa anse det for bedst, at man holder ude derfra. Imidlertid erkjendte jeg jo selv i sin Tid, at det hermhandlede Lovforslag var af den Beskaffenhed og i en saa væsentlig Grad berørte Tilstanden i de forskjellige Kommuner, at det var rigtigst at indhente Amtsraadenes Erklæring derover, og jeg besluttede mig derfor ogsaa, men først efter nogen Modstræben, til at gjøre det, og derfor skete det lidt sent, hvad jeg nu beklager. Men Sagen vilde ganske vist stille sig en Del anderledes, hvis jeg nu, efter at dette Spørgsmaal er blevet behandlet her i Rigsdagen, vilde følge den ærede Ordførers Opfordring og tillade mig at æske Kommunernes Yttringer derover. Derom kan jeg ikke give noget Løfte, thi det er en Tanke, som jeg for mit Vedkommende ikke kan tiltræde.

Brinck-Seidelin: I Modsætning til den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen) og Ordføreren skal jeg blot tillade mig at udtale det Haab, at det foreliggende Lovforslag, der tilsigter en ligelig og retfærdig Deling af Byrderne ved de kommunale Pligtarbeider, maa vinde Tilslutning i det høie Folkething, der med sin praktiske Sands og sit skarpe Blik for Ret og Billighed sikkert vil vide at billige Lovforslagets Princip, der sigter til at lette de Byrder, som nu paahvile Husmænd og Indersker.

Formanden: Ja, Afgjørelsen heraf maa vi overlade til det andet Thing selv.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes